

Ηγούμενος Αρσένιος Μαχαιριώτης: Το μακάριο τέλος του

[/ Γενικά Θέματα / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ηγούμενος Αρσένιος Μαχαιριώτης: Το μακάριο τέλος του.

10 χρόνια από την κοίμησή του.

Από το Γέροντά του, Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο

Τον προβληματίζε το ταξίδι του στο Άγιο Όρος, συνεχώς μου το ανέφερε και έψαχνε τρόπο να το αποφύγει. Όμως ήταν υποχρεωμένος, γιατί ο μακαριστός πατριάρχης του ζήτησε να τον συνοδέψει στο Άγιο Όρος ως έχον εμπειρία του τρόπου και του τόπου του Αγίου Όρους. Έτσι, δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά.

Ενθυμούμε, είχαμε Ιερά Σύνοδο την Παρασκευή. Ήταν στη σύνοδο μαζί μας γιατί μετείχαν και οι ηγούμενοι τότε των σταυροπηγιακών μονών. Φεύγοντας, ένας αδελφός που ήταν μαζί μου τον βρήκε στην αυλή και του λέει, «άντε π. Αρσένιε να πας και να έρθεις γρήγορα, έχουμε εκλογές τώρα». Του λέει, «θα πάω αλλά δε θα έρθω θα μείνω εκεί», του λέει «θα μείνεις για πάντα στο Άγ. Όρος;» του λέει, «θα μείνω εκεί· θα κάνετε μόνοι σας τις εκλογές». Τέλειωσε η σύνοδος και ο αδελφός, προβληματισμένος, μου λέει, «μα ο π. Αρσένιος σκέφτεται να μείνει στο Άγ. Όρος». Του λέω «μακάρι να μείνει αλλά δε θα μείνει, έχει πολλές δουλειές να κάνει εδώ».

Το βράδυ εξομολογούσα αργά το βράδυ 11.00-11:30, στο κτήριο της μητρόπολης μέσα, γιατί τότε φτιάχναμε το μητροπολιτικό ναό. Έρχεται ένας αδελφός μου λέει: «ξέρεις, παίρνει τηλέφωνο ο ηγούμενος Αρσένιος· θέλει να σου μιλήσει». Του λέω: «ο Αρσένιος είναι αθκιασερός-που λέμε και στην Κύπρο- πήγε στην Αθήνα· εγώ πνίγομαι, χάνομαι, πες του δεν έχω χρόνο». Έκλεισε και ξαναπήρε 3-4 φορές. Μου λέει ο αδελφός ότι επιμένει και θέλει να σου μιλήσει. Λέω μα τι έπαθε, τι συμβαίνει τέτοια ώρα, αφού αύριο φεύγουν για άγ. Όρος τι έπαθε, τι θέλει; Τέλος πάντων

άντε, αφού επιμένει, δώσε μου τον. Ένωσε τη γραμμή, και του λέω «τι θέλεις ρε Αρσένιε τέτοια ώρα, έχω κόσμο πολύ εξομολογώ, πέρασε η ώρα». Μου λέει, γέροντα θέλω να σου πω ότι φοβάμαι πάρα πολύ αυτό το ταξίδι, του λέω αν εφοβάσουν να μην επήαινες, αύριο θα'σαι στο Άγ. Όρος, αλί μας εμάς που έχουμε χίλιες δουλειές. Μου λέει φοβάμαι το ελικόπτερο, -εγώ δεν ήξερα ότι θα πάνε με ελικόπτερο- μα τι ελικόπτερο του λέω, μου λέει, εν με ελικόπτερο που θα πάμε από Αθήνα Άγ. Όρος, του λέω ό,τι πάθεις με τον πατριάρχη θα'σαι, μη φοβάσαι καημένε.

Μιλήσαμε λίγο, ήταν πολύ προβληματισμένος, πολύ ανήσυχος, κλείσαμε έκανα κι εγώ τον σταυρό μου λέω ο Θεός να τους βοηθήσει, λέω φοβητσιάρης είναι, ήταν λίγο φοβητσιάρης ο Αρσένιος, παρόλο που ήταν γεροδεμένος. Φοβήθηκε λέω το ελικόπτερο, έβαλα κι εγώ χίλιους λογισμούς και το πήρα λίγο στο αστείο. Όμως δυστυχώς φαίνεται όλα αυτά ήταν μια προετοιμασία από το Θεό ότι ήταν να τον πάρει κοντά του. Μέχρι που ακούσαμε τη δύσκολη είδηση, ότι χάθηκε το ελικόπτερο κι όλα τα επακόλουθα.

Στη συνέχεια μπήκαμε στην ανθρώπινη εκείνη ατμόσφαιρα του πένθους. Ήμουν στη Μονή Μαχαιρά όταν έψαχναν να βρούν το λείψανο του πατριάρχου και όλων των υπολοίπων κεκοιμημένων, και ακούσαμε ότι βρέθηκε. Ένας ασκητής, σοβαρός άνθρωπος, του οποίου δεν μπορώ να αποκαλύψω το όνομα, με πήρε τηλέφωνο από το Αγ. Όρος και μου λέει, ένας γείτονας μου εδώ ασκητής, είδε εν πνεύματι στην προσευχή του τον π. Αρσένιο και του λέει, «ξέρεις μας ψάχνουν εδώ στη θάλασσα αλλά εμείς είμαστε στον ουρανό, τι μας ψάχνουν;». Αυτός δεν τον ήξερε και τον είδε όπως ήταν. Λέω κανείς δεν αμφιβάλλει ότι είναι στον ουρανό.

Στη συνέχεια ανευρέθηκαν τα λείψανα, ετοιμάστηκαν, τα φέραμε στην Κύπρο, έγινε η νεκρώσιμος ακολουθία και έκτοτε η παρουσία του είναι ζωντανή ανάμεσα μας και χωρίς καμιά διάθεση οποιασδήποτε προβολής ή λογισμού, μπορώ να πω ότι αισθανόμαστε τις προσευχές του, την παρουσία του και στη ζωή της μονής και στη ζωή της αδελφότητας και στην προσωπικής μου ζωή. Αισθανόμαστε ότι έχουμε ένα άνθρωπο ο οποίος παρίσταται ενώπιον του Θεού και πρεσβεύει για μας. Αυτός που ήταν μαθητής και υποτακτικός μας και μικρότερος σε ηλικία από μας, έγινε δάσκαλος και οδηγός γιατί πάνω απ' όλα μας δίδαξε την ματαιότητα των ανθρωπίνων πραγμάτων, μας δίδαξε πόσο μάταια είναι τα πράγματα του κόσμου τούτου και πόσο ψεύτικα είναι αυτά που γίνονται σε αυτό τον κόσμο χωρίς τη σφραγίδα του Θεού.

Γι αυτό το λόγο η ανάμνηση του και η ζωή του έγιναν όλους μας που τον ζήσαμε, το καλύτερο μάθημα. Μας έδωσε το τελευταίο μάθημα, με τη ζωή του και το Άγιο τέλος του και το Άγιο λείψανο του που αναπαύεται εκεί στα σκηνώματα της Παναγίας του Μαχαιρά που από μικρό παιδί επισκεπτόταν το μοναστήρι.

Πηγή: isagiastriados.com